

Povestea unui sport uitat în România: Hipismul

În prima parte a secolului 20, cine voia să întâlnească „luma buna” ieșea la o plimbare la „sosea” sau se ducea la hipodromul Băneasa, unde se organizau derby-urile de trap. Concursuri de la care nu lipseau miniștri, la Șosea” sau se ducea la Hipodromul lumea bună” ieșea la o plimbare mari industriași, doamne din înalta societate și chiar membri ai Casei Regale. Împreună cu oamenii din „popor”, își rotunjeau veniturile sau își „subțiau” buzunarele, în funcție de rezultatele obținute în curse de cai pe care pariau. De asemenea, ziarele vremii acordau pagini întregi concursurilor de trap. Cu timpul, însă, concursurile de cai au început să-și piardă din strălucire. Autoritățile comuniste instalate în fruntea țării după cel de-al Doilea Război Mondial au început să-i pună tot mai multe piedici, considerându-l un „sport burghez”, care dăunează moralității „omului nou”. Hipodromul Băneasa a fost dărâmat pentru a face loc „Casei Scânteii” (Casa Presei, de astăzi) și clădirii Romexpo, iar toată herghelia a fost mutată la Hipodromul Ploiești. Cu toate acestea, hipismul a rezistat o vreme, dar a căzut treptat în anonimat, mai ales (paradoxal) după căderea

comunismului!

Prima cursă de cai, în anul 1887

Istoria hipismului în România începe, conform documentelor, de pe la anul 1887. În luna mai a aceluiași an, la Hipodromul Băneasa a fost organizată o cursă de către Jockey Club Român, sub înaltul patronaj al Regelui Carol I. Tot în acea perioadă, astfel de concursuri au avut loc și la Iași, Constanța sau Brăila. Hipismul a luat amploare după anul 1920. Reuniunile hipice și în special Derby-ul reprezentau, în perioada interbelică, evenimente mondene de mare importanță, hipodromul devenind locul în care protipendada Capitalei se aduna pentru a socializa și a-și etala ținutele, multe dintre ele comandate special de la Paris. La rândul lor, driverii erau foarte bine priviți.

Potrivit unei legende, Gică Tănase, un driver de mare succes al acelor vremuri, ar fi reușit la un moment dat să cucerească inima unei prințese. Cu timpul, Regele Carol al II-lea a devenit nelipsit la cursele de cai ce se desfășurau pe Hipodromul Băneasa, iar la fi nal înmâna proprietarului calului câștigător o cupă de argint cu însemnele Casei Regale. Nici premiile fi nanciare nu erau de neglijat, însă proprietarii cailor erau, de regulă, oameni de afaceri de succes. Din tribunele Hipodromului Băneasa (construit în anul 1905, după modelul celebrului Longchamp din Paris) nu lipseau personalitățile epocii. Acolo se încheiau marile afaceri și alianțe politice, se stabileau căsătorii, se etalau ținute, se câștigau averi și se pierdea tot. Regele era, prin cutumă, președintele Jockey Club. Agențiile de pariuri din Capitală se afl au cu precădere pe Bulevardul Filantropia, iar caii, aparținând, de regulă, oamenilor de afaceri ai timpului (Mociorniță, Malaxa etc), erau exemplare de rasă.

Convoiul cailor pe Șoseaua București - Ploiești

Cursele de cai și-au păstrat grandoarea chiar și după instalarea regimului comunist în fruntea țării noastre. Doctorul Petru Groza, șeful primului guvern „roșu”, era o prezență nelipsită de la concursuri și un parior împătimit. La fel și celebrul actor Grigore Vasilescu Birlic. Hipismul românesc a primit însă o lovitură dură în anul 1960, când Hipodromul Băneasa a fost demolat pentru a face loc Casei Scânteii (Casa Presei, după cum e denumită astăzi) și clădirii Romexpo. Astfel, caii, jocheii, îngrijitorii și tot personalul a plecat în bejenie, la Ploiești. „Am plecat noaptea, am mers pe jos, 60 de oameni am fost, cu mine în frunte. Mi-am luat nevasta la braț, i-am pus un felinar de gât calului meu de-atunci, Narcis, și am mărșăluit spre Hipodromul din Ploiești. Numai drumul ar fi bun de un fi lm. Am avut și doi litri de vișină la noi, să treacă timpul mai ușor. Doamne, ce-a fost atunci... Mai veneau mașini, ne claxonau...”, povestea acel episod Mircea Ștefănescu, unul dintre marii jochei români ai anilor '60, într-un interviu acordat publicației „Evenimentul Zilei”. O vreme, publicul a continuat să umple tribunele Hipodromului din Ploiești pentru a urmări cursele de cai.

Mulți dintre spectatori făceau naveta de la București la Ploiești pentru asta, atât cu trenul, cât și cu autobuzele, iar aproape de zona tribunelor erau întâmpinați de standurile cu mici și bere. Jocheii o duceau și ei bine, „primeau mai multe pachete de cafea și de Kent decât doctorii”, după cum preciza Mircea Ștefănescu, în interviul acordat „Evenimentului Zilei”. Treptat, însă, hipismul a început să-și piardă strălucirea. Cursele au continuat, dar tribunele s-au depopulat tot mai mult. Paradoxal, deși autoritățile comuniste n-au privit cu ochi buni cursele de cai, acest sport a intrat în umbră după Revoluția din 1989. Privatizările, vânzările cailor, retrocedările unor terenuri, degradarea Hipodromului din Ploiești (închis o perioadă pentru renovare) au făcut ca acest sport să intre în anonimat. Cursele de cai la Hipodromul din Ploiești s-au reluat. Dar la ele mai asistă doar o mână de nostalgici ai unor vremuri apuse.

Mugur Băileșteanu